

CULTUUR Droom van regisseuse Jeanne Krijgsman komt uit

Krijgkunst brengt Emily Dickinson tot leven op toneel

Harpmuziek vult de zaal in Scagon de Luxe, op het podium is een intieme woonkamersetting te zien, waar drie actrices staan. Momenteel zijn ze nog druk aan het repeteren voor de première van 'Emily' op zondag 2 april.

Simone Bruin
s.bruin@mediahuis.nl

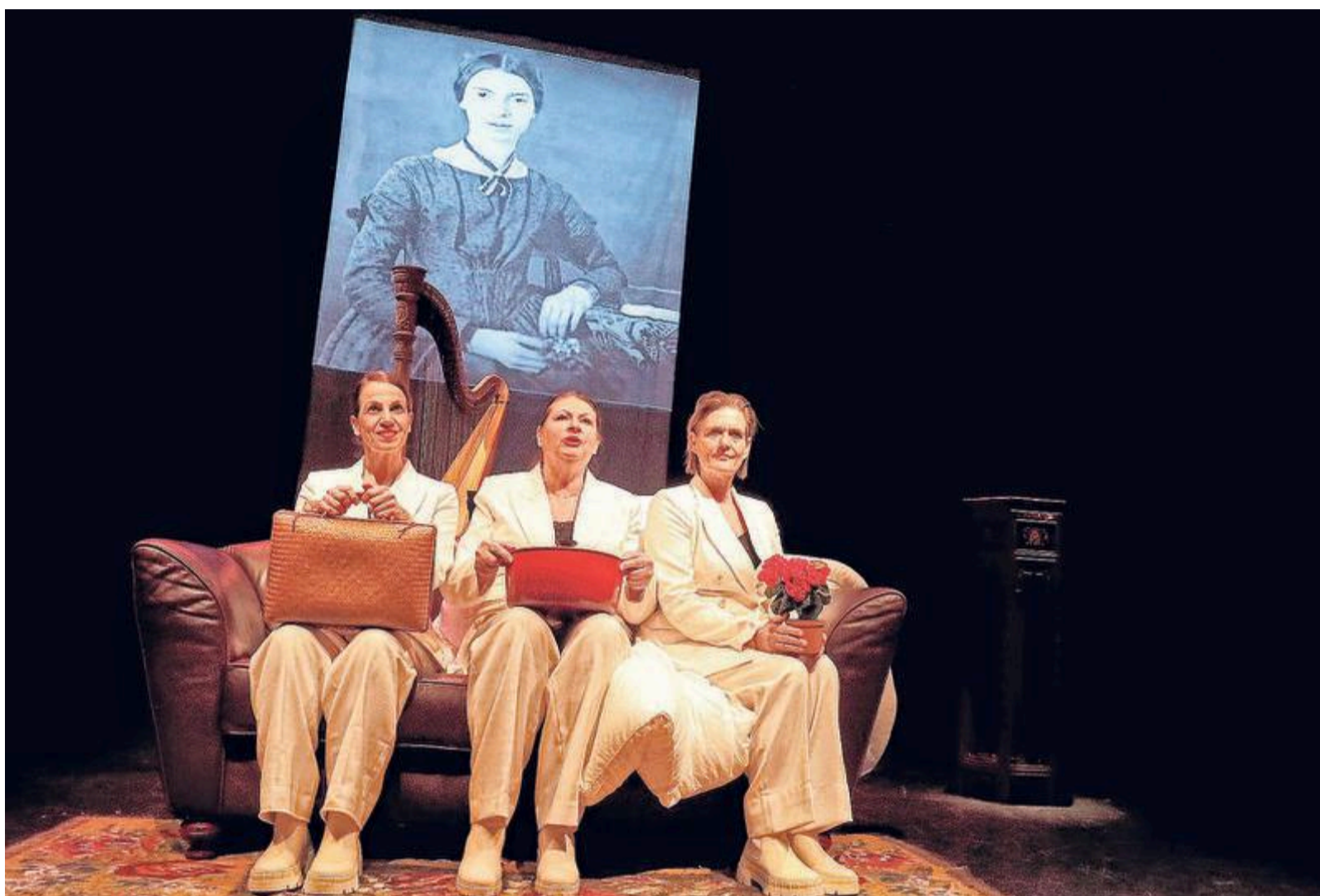
Schagen ■ De drie actrices vervullen allemaal de rol van de Amerikaanse dichteres Emily Dickinson (1830-1886) in de voorstelling. Voor regisseuse Jeanne Krijgsman is de uitvoering een droom die na dertig jaar eindelijk uitkomt. Op haar 85ste heeft zij een unieke twist gegeven aan de voorstelling die is opgebouwd uit gedichten en citaten van Dickinson.

Colet Nierop, Joke van Rijn en Marisca Alkemade spelen samen Emily Dickinson. De voorstelling is ooit geschreven als monoloog, Jeanne heeft deze zo bewerkt dat er nu drie Emily's op het podium kunnen staan. Daarnaast verzorgt Colet ook de harpmuziek.

„Samen vormen we eigenlijk een eenheid, het vloeit in elkaar over”, vertelt Marisca. „Er is tussen ons drieën echt chemie.”

Alle drie spelen ze Emily van dezelfde leeftijd, maar ze belichten ieder een ander karaktertrekje van haar. De ene is humoristisch, de ander zakelijk en de derde romantisch. „De voorstelling vertelt haar levensverhaal vanaf haar vijftiende tot aan haar dood”, vertelt Joke. „Het laat echt de fases van haar leven zien, die zij doorbracht in haar ouderlijk huis. Verboden liefdes komen voorbij en haar obsessie om gepubliceerd te worden”, zegt Marisca.

Wie is Emily Dickinson en hoe zag haar leven eruit? „Het was een mooie ontdekkingsreis om uit te zoeken wie ze was”, vertelt Colet

De echte Emily Dickinson kijkt toe of ze wel goed uitgebeeld wordt.

FOTO MARC MOUSSAULT

„Het was in het begin best moeilijk, ik kende haar helemaal niet zo goed. Nu kom ik ineens overal haar gedichten tegen.”

De kostuums hebben een modern jasje gekregen, geen jurken en korsetten maar alle drie dragen zij een wit pak. „Emily droeg altijd maagdelijk wit”, vertelt Joke. „De pakken stralen uit wat een krachtige vrouw zij voor haar tijd al was”, vult Marisca aan.

Zodra de drie actrices een gedicht voordragen is de emotie achter het gedicht te voelen. Een gedragen en poëtische voorstelling, met voor de actrices uitdagende teksten. Woorden waren haar leven, zo komt ook

in de voorstelling naar voren. Een leven waar haar gedichten meermaals werden afgewezen omdat zij een vrouw was en de gedichten voor haar tijd wellicht wat te modern waren. „Ze week af van de standaard”, zegt Marisca.

„Jeanne weet heel goed hoe ze het wil hebben, alle laatjes worden opengetrokken”, zegt Colet. „Het is een eer om deze voorstelling te mogen spelen voor haar. We zijn er klaar voor en we hebben er heel veel zin in.”

Colet Nierop op de harp in 'Emily'. FOTO MARC MOUSSAULT

Première

Zondag om 15.00 uur is de première van 'Emily' in Scagon de Luxe. Daarnaast spelen zij de voorstelling nog op 10 april, 4, 6, en 7 mei. Kaartjes kosten 15 euro en zijn te bestellen via www.scagondeluxe.nl

Na zoveelste vernieling is de maat vol voor Jasmijn

Casper Duin

Julianadorp ■ Na de zoveelste vernieling van het weggeefkastje naast haar woning is voor Jasmijn Wijnants uit Julianadorp de maat vol. Ze stopt ermee.

Wijnants startte in september vorig jaar met een minibieb De Petteflet bij haar huis in Middelzand. Kort daarna volgde een weggeefkastje, onder meer vol met gratis menstruatieartikelen. Sindsdien viel het weggeefkastje meermalen ten prooi aan vernieling en plundering. Recent werden er opnieuw spullen

meegenomen die elders werden teruggevonden. „Bij het dorpshuis lag het allemaal op de grond”, vertelt Jasmijn. „Een vriendin van mij tipte mij. Ik had de jonge meiden wel zien staan bij het kastje, maar dacht dat ze de menstruatieartikelen nodig hadden.”

Jeugd

Vaak is het jeugd uit de buurt die de inhoud van het kastje meeneemt en vervolgens vernield achterlaat, zo weet Wijnants. „Ik heb meerdere ouders gesproken. Om hen op het gedrag van hun kinderen te wijzen en te vragen of het kan stoppen. Dan

is het zuur als het kort daarna weer gebeurt. Op deze manier mist het z'n doel. De spullen zijn bedoeld voor mensen met een kleine portemonnee. Voor mij is nu de maat vol. Je begint je af te vragen waarvoor je het allemaal doet. Elke keer staat dat kastje weer open en hoop ik dat het is gebruikt door de mensen die het zo hard nodig hebben. Maar of dat zo is.. Dit is de vierde plundering en vernieling waarvan ik weet. Misschien zijn het er meer.”

Na enkele royale donaties is de kast op dit moment vol. Als de kast leeg is, dan stopt Jasmijn ermee. „Met de weggeefkast dan. Mogelijk

maak ik er een tweede minibieb van, want die wordt niet vernield. En misschien ga ik verder met spullen voor minderbedeelden op een andere plek. Daar ben ik nog mee bezig. Bijvoorbeeld in het dorpshuis of dat mensen spullen komen ophalen bij mij thuis. Maar een kastje, dat helaas niet meer.”

Jasmijn Wijnants bij de kastjes aan de buitenmuur van haar woning. Het ene is gevuld met kinderboeken, het andere met gratis maandverband en tampons.

ARCHIEFFOTO

